

Marie Kapounová, *Náboženský život v Třešti ve druhé polovině 19. století a v první polovině 20. století. Kongregace Chudých školských sester de Notre Dame a její působení v Třešti*, Diplomová práce, Pedagogická fakulta Jihočeské univerzity, České Budějovice 2013, 123 s.

Posudek oponenta diplomové práce

Diplomová práce Marie Kapounové, *Náboženský život v Třešti ve druhé polovině 19. století a v první polovině 20. století. Kongregace Chudých školských sester de Notre Dame a její působení v Třešti* představuje zajímavý příspěvek k problematice kongregací v rámci českých církevních dějin. Autorka při jejím zpracování vycházela především z pramenů uložených v Diecézním archivu Biskupství brněnského v Rajhradě, Státního okresního archivu v Jihlavě a rovněž pramenů Archivu Kongregace Školských sester de Notre Dame v Hradci Králové. Inspirovala se především pracemi Dany Jakšičové.

Po úvodním zasazení práce do kontextu současného historiografického bádání a charakterizování pramenů a literatury Kapounová v první kapitole zpracovala stručně historii města na základě literatury. Ocenit lze prostorový popis města, který místo přibližuje i čtenáři, který je nikdy nenavštívil. Druhá kapitola zpracovává postavení římskokatolické církve v českých zemích od druhé poloviny 18. do první poloviny 20. století. Třetí kapitola, rozvětvená na řadu dílčích podkapitol, se již věnuje kongregaci školských sester Notre Dame a jejich působení v Třešti. Ve čtvrté se autorka zaměřila na duchovní správce (faráře i kooperátory). Pátá podává historii, podobu a ekonomické zázemí místního farního a filiálního kostela. Šestá část se zabývá problematikou vystupování či případného vstupu do římskokatolické církve, především v období po první světové válce. Práci zakončuje závěr, bohatý seznam použitých pramenů a literatury a řada zajímavých příloh. K práci je rovněž přiloženo CD s nahrávkou vyprávění pamětníků k sledovanému tématu.

Práce je zdařilá. Zejména lze ocenit sledování fungování kongregace v rámci konkrétní farnosti a její vliv na náboženský život farníků. Marie Kapounová prošla velké množství paleograficky i jazykově náročných pramenů. K textu mám pouze následující drobné připomínky: V *Úvodu* bych opravil vyjádření na s. 10 „*prameny psané ve švabachu*“, neboť termín *švabach* se správně užívá pouze pro konkrétní typ tištěného písma. Podobně bych na s. 16 nedoporučoval používat označení nových vrstev společnosti 19. století „*buržoazie a proletariát*“, jež byly marxistickým dějepiscetvím zprofanované, třebaže jejich obsahový význam zůstává. Patrně jde o převzetí ze starší literatury. Na s. 29 je mylně uveden papež, který působil na stolci sv. Petra v letech 1878-1903 jako Lev XII., ačkoli správně má být Lev XIII. (V poznámce 116 na s. 33 je to ovšem uvedeno správně).

Jednu z podkapitol autorka populárně nazvala citátem, v čemž nevidím nic špatného (konkrétně kapitola III.2.2.1: *Nechte děti a nebraňte jim, ke mně neboť takovým patří království nebeské*), ale je příliš kontrastní k podkapitolám nevhodně nazvaným „*Zjištěné životopisné údaje o farářích, resp. kooperátorech v Třešti*“, což naopak budí předem dojem jakési neúplnosti. Lépe by bylo nazvat podkapitoly stručně a výstižně, např. *Faráři*, resp. *kooperátoři*. Líbí se mi i zařazení citovaných básní uvnitř kapitol na s. 46-47, které by samozřejmě bylo možné vložit i do přílohy, ale takto alespoň odborný text oživují. Zjevným odlehčením odborného textu je i citace veršů cimrmanovského ražení, které složil anonymní tvůrce u příležitosti otevření železniční dráhy v Třešti (poznámka č. 65 na s. 24: *Třešti moje milá, která jsi mi drahou, spojená jsi se mnou, železnou již drahou ...*)

Jazykový styl práce Marie Kapounové je kultivovaný, bez gramatických chyb. Celá práce byla napsána s patrným zaujetím tématem a prostředím.

Vzhledem k výše uvedenému práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji známkou **v ý b o r - n ě**.

Jan Šimánek

PhDr. Jan Šimánek

České Budějovice 25. 1. 2013